

Ad téma Právo a politika

NS ctí rozhodnutí Ústavního soudu

Předsedkyně Nejvyššího soudu ČR JUDr. Iva Brožová poslala dopis předsedovi za Občanské sdružení majitelů domů, bytů a dalších nemovitostí v ČR RNDr. Tomislavu Šimečkovi, ve kterém odmítla jeho kritiku směřující k činnosti Nejvyššího soudu ČR. Z dopisu jednoznačně vyplývá, že Nejvyšší soud ČR respektuje a ctí nálezy Ústavního soudu týkající se žalob na zvyšování nájemného a rozhodně není mezi Nejvyšším a Ústavním soudem válečný stav, jak v otevřeném dopise naznačil RNDr. Šimeček.

Dopis RNDr. Šimečka vytýkal Nejvyššímu soudu 13 případů, které mají dokumentovat, že Nejvyšší soud ČR neplní funkci sjednocovatele judikatury a neřídí se nálezy Ústavního soudu ČR v oblasti řešení nájemného.

Rozbor jednotlivých vytýkaných bodů provedený na Nejvyšším soudu ČR však ukázal, že v 11 případech Ústavní soud zrušil rozhodnutí nižších soudů a tyto případy se Nejvyššího soudu ČR vůbec netýkaly.

Nejvyššího soudu se týkala pouze dvě rozhodnutí, která však byla Nejvyšším soudem ČR rozhodnuta před 28. únorem 2006, kdy Ústavní soud prohlásil za protiústavní nečinnost Parlamentu a dále zamítl či odmítl návrhy na zrušení některých ustanovení občanského zákoníku. Ústavní soud v tomto nálezu potvrdil, že pro déletrvající nečinnost zákonodárce je na obecných soudech poskytnout ochranu vlastnickému právu majitelů domů rozhodovat o zvýšení nájemného.

Předsedky nejvyššího soudu ČR JUDr. Iva Brožová v dopise uvedla, že jakmile Ústavní soud vydal uvedené průlomové nálezy opravňující obecné soudy mezery v právu odstranit, Nejvyšší soud se jimi řídil, jak plyne z jeho rozsudků vydaných po 28. únoru 2006. Navíc rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR obsahují právní názor, který je závazný pro soudy nižších stupňů a který je v souladu s nálezy Ústavního soudu.

V dopise předsedkyně Nejvyššího soudu ČR JUDr. Iva Brožová dále uvedla, že Ústavní soud již dříve pouze konstatoval protiústavnost a zákonné úpravy regulace nájemného nálezy Pl. ÚS 3/2000, Pl. ÚS 8/02 a Pl. ÚS 2/03, naposled 19. 3. 2003. Teprve však rozhodnutími IV. ÚS 611/05 a Pl. ÚS 20/05, tedy 8. 2. 2006 a 28. 2. 2006 vyzval obecné soudy k tomu, aby přistoupily ke zvyšování nájemného i přes absenci zákonné úpravy. K takovému výjimečnému a mimořádnému postupu Ústavní soud dospěl teprve v důsledku dlouhodobé a protiústavnost zakládající nečinnosti Parlamentu České republiky. Právní řád České republiky, stejně jako ostatních států kontinentálního práva, je založen na zákonech a soudní rozhodnutí obecných soudů se nevyznačují samostatnou, na zákonu nezávislou normativní existencí. Z uvedeného plyne, že před vydáním zmíněných nálezů Ústavního soudu se Nejvyšší soud – a stejně tak další obecné soudy – přirozeně zdráhaly nahrazovat činnost zákonodárce.

(Zdroj: www.nsoud.cz – tiskové zprávy)

Otázka:

Vyhledejte obdobné případy nejednotnosti judikatury, resp. postupu jednotlivých soudů. Jsou podle Vás mezi Nejvyšším soudem a Ústavním soudem zásadnější rozepře nebo dokonce „zuří válka“, jak to někdy nazývají média?